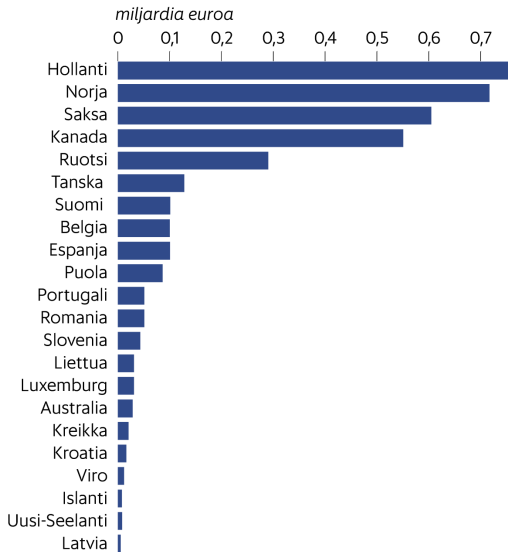


PURL-tukea myöntäneet maat

Ainakin Pohjois-Makedonia ja Montenegro ovat kertoneet osallistuvansa PURL:iin mutta tukisummia ei vuoden 2025 lopussa ollut julkistettu. Vuoden 2026 alussa tuesta on ilmoittanut esimerkiksi Britannia.



Koonnut: Elina Kervinen / HS, grafiikka: Tuija Kivimäki / HS, lähde: Kiel-instituutti

”Älkää antako kahdenvälisiä apua tämän listan ulkopuolelta. Se voi näyttää hyvältä ja tuottaa hienoja kuvia ja valokuvia sanomalehtiin. Mutta me tiedämme tarkalleen, mitä he tarvitsevat”, hän sanoi.

RANSKA ilmoitti tammikuussa Interfaxin mukaan, ettei se aio osallistua vaan tukee Ukrainaa muilla tavoin.

Italia puolestaan kertoi viime vuoden lopulla, että osallistuminen on ”ennenaikaista” vedoten siihen, että jos Ukrainaan saadaan tulitauko, ei aseita tarvita, Bloomberg raportoi.

Lisäksi tukijoukosta puuttuvat muun muassa Ukraina-tukea vastustava Unkari sekä Tšekki, Slovakia ja joitakin eteläisiä Nato-maita.

Sen sijaan Naton ulkopuolelta Australia ja Uusi-Seelanti ovat mukana.

Britannia lähti mukaan ensi kertaa helmikuun Naton puolustusministerikokouksessa. Se ilmoitti osallistumisestaan noin 200 miljoonalla dollarilla.

SUOMESSA PURLiin osallistuminen oli pitkän harkinnan asia. Taustalla oli talouden tiukka tilanne ja se, että Suomi oli joertonut tukiohjelmasta, jonka kautta on määrää tehtä 660 miljoonan euron tilaukset Ukrainalle kotimaiselta aseteollisuudelta.

PURL-tukea luvattiin lopulta syksyllä 100 miljoonaa euroa.

Esimerkiksi Norja ja Ruotsi ovat jo sitoutuneet uusiin PURL-tukiin tälle vuodelle. Norja on antanut jo useita paketteja.

Suomi sen sijaan ei ole toistaiseksi luvannut uutta PURL-tukea siitä huolimatta, että Nato pyytää maita tukemaan Ukrainaa nimenomaan tätä kautta. Miksi?

HÄKKÄNEN sanoo, että Natossa on tehty kärkeä hahmotelma siitä, miten eri maitten maksuvastuu ajoittuisi. Hän ei kuitenkaan ota tarkkaa kantaa osallistumiseen jatkossa.

Suomi on hoitanut talvella oman 100 miljoonan euron pakettinsa ja kattanut sillä omaa osuuttaan, Häkkänen sanoo.

Suomi on keskittynyt kansallisen ohjelmansa edistämiseen ja prässäämään muuta tukikoalitota, jotta oikeudenmukainen taakanjako etenisi. Jatkoa arvioidaan.

”Suomi on tällä hetkellä ihan hyvissä kantomissa talouden kokoomme nähden.”



Suuret jäsenmaat Italia, Ranska ja Turkki eivät ole antaneet PURL-tukea lainkaan.

Häkkänen toteaa, että PURL tulee olemaan pysyvä ja siinäkin on Suomelle osuudet jatkossa.

”Mutta se oli jo iso paukku tämä 100 miljoonaa, jonka laitoimme.”

Häkkänen sanoo, että Suomi kantaa huolta siitä, että usea iso Euroopan maa ei ole osallistunut lainkaan ja osa on osallistunut vähäisillä summilla.

”Siinä on selvästi tällainen epäoikeudenmukaisuuskeskustelu voimakkaasti Pohjoismaiden, Balttien ja Saksan kanssa. Meillä on siinä yhteinen ääni.”

Käihkö: Stubbin ylioptimismi voi olla haitallista

Äsken presidentti Alexander Stubb valmisteli suomalaisia Ukrainan kipeään rauhaan. Nyt hän puhuu sodan voittamisesta.

Elina Kervinen HS

TASAVALLAN presidentti Alexander Stubb Ukrainaretoriikassa on tapahtunut selvä muutos. Vielä vuodenvaihteessa Stubb valmisteli suomalaisia kipeään rauhanratkaisuun Venäjän kanssa.

”Meidän on valmistauduttava siihen, että kaikki rauhansopimuksen osat eivät todennäköisesti tule vastaamaan oikeuden-tajuaamme”, Stubb sanoi uuden vuodenpuheessaan.

Samaan tyyliin hän oli kuvannut tilannetta jo aiemmin MTV:n haastattelussa.

Tiistaina Stubb valitsi maalata huomattavasti valoispampaa kuvaa Kiovassa: Ukraina on voittamassa sodan, hän sanoi täysimittaisen sodan neljäntenä vuosipäivänä.

”Meidän pitää päästä irti siitä narratiivista, joka pyörii esimerkiksi Yhdysvalloissa, että Ukraina ei voita tätä sotaa. Kyllä voittaa”, Stubb sanoi tiistaina.

STUBBIN voittolausunto ei sinänsä ole suorassa ristiriidassa aiempien kipeää rauhaa koskevien kommenttien kanssa. Selvää on samalla, että Stubb korostaa nyt lausunnonsaan eri asioita kuin vielä jokin aika sitten, siis kipeän ratkaisun sijaan Ukrainan vahvaa asemaa.

Stubb alusti voittolausuntoaan sillä, että Venäjän tavoitteena oli tehdä Ukrainasta neljässä päivässä venäläinen, mutta neljässä vuodessa siitä tuli eurooppalainen. Nato laajeni ja lisäksi Eurooppa varustautuu vauhdilla.

Venäjä on edennyt 60 kilometriä kun toisessa maailmansodassa edettiin noin 1600 kilometriä, Stubb sanoi.

Hänestä pitäisi lähteä liikkeelle siitä, että sodan päättyessä Ukraina saa turvatakuut, suuren jälleenrakennuspaketin ja toiveena on Euroopan unionin jäsenyys. Ukraina ei siis näytä ainakaan häviävän.

MUILTA Euroopan johtajilta on äskettäin kuultu samanhenkisiä lausuntoja kuin Stubbilta, joskaan ei yhtä voimakkaita.

”Meidän täytyy kumota se valhe, että Venäjä on voittamassa. Sillä jos tarkastellaan pelkästään viime vuotta, Venäjä valtasi 0,8 prosenttia Ukrainan maa-alueesta – hirtittävään hintaan, noin puolen miljoonan [sotilas]-tap-



SEPPÖ KÄIKI/IS

Sotatieteiden dosentti Ilmari Käihkö sanoo ymmärtävänsä, miksi politiikoilla voi olla tarve käyttää vastaavaa optimistista retoriikkaa.

pion kustannuksella”, Britannian pääministeri Keir Starmer sanoi puheessaan.

Ranskan presidentti Emmanuel Macron kirjoitti viestipalvelu X:ssä, että sota on kolmoisepäonnistuminen Venäjälle: sotilaallinen, taloudellinen ja strateginen.

Saksan liittokansleri Friedrich Merz puolestaan puhui maanantaina Berliinissä suuressa Ukrainaa käsittelevässä tilaisuudessa Cafe Kyivissä:

”Minulle on vielä kerran tärkeää korostaa, että Venäjä ei ole voittamassa tätä sotaa, hyvät naiset ja herrat.”

”Venäjä haluaa kyllä saada meidät uskomaan näin, mutta faktat ovat toiset. Rintamalla Venäjä ei enää saavuta alueellisia voittoja, päinvastoin. Helmikuu on ollut täynnä hämmästyttäviä alueellisia voittoja Ukrainan puolustusarmeijalta.”

SOTATIEDEIDEN dosentti Ilmari Käihkö sanoo, että mikäli puhutaan sodan voittamisesta, tulisi olla hyvin selkeä sen suhteen, mitä voittamisella tarkoitetaan. Venäjän hyökkäyssota on yhä kesken.

Kyse ei myöskään ole nollasummapelistä. On sotia, joissa kumpikin häviää ja myös sotia, joissa molemmat voivat jollakin tavalla voittaa. Voitto on lopulta aina jossain määrin narratiivi, Käihkö muistuttaa.

Hän panee merkille, että Stubb itsekin puhui juuri narratiivin muuttamisesta. Tämä it sessään on omiaan syömään voittoon viittaavan lausunnon argumenttia, Käihkö sanoo.

”Se herättää huolen siitä, että onko tämäkin nyt vain semmoinen narratiivi ja sellaista strategista kommunikaatiota.”

KÄIKHÖ sanoo ymmärtävänsä, miksi politiikoilla voi olla tarve käyttää vastaavaa optimistista retoriikkaa: Jos viesti on suunnattu esimerkiksi Yhdysvaltoihin – missä Ukraina ei ole yhtä tärkeä kysymys kuin Euroopassa

— voi haluna olla korostaa sitä, että Ukrainalla on vielä mahdollisuutensa ja että sen tukemista ei siis kannata hylätä.

Narratiivin muuttamisen sijaan Käihkön mielestä pitäisi kuitenkin ennen muuta pyrkiä muuttamaan faktoja Ukrainassa. ”Kyllähän me tarvitsemme konkreettisia toimia, että se todellisuus muuttuu.”

Helppoja ratkaisuja tähän ei ole, kun Venäjä on valinnut käytä laajamittaista kulutussotaa.

Stubb piti narratiivin muuttamisen ohella esillä Ukrainan sotilaallisen ja taloudellisen tuen jatkamista ja Venäjän taloudellista ja poliittista painostamista.

KÄIKHÖ ei halua spekuloida presidentin retoriikan muuttumisen syillä.

Hän viittaa kuitenkin siihen, että vielä jonkin aikaa sitten oli toiveita siitä, että rauhanprosessi etenisi. Retoriikassakin saatettiin siksi korostaa varautumista vaikeaan rauhaan. Nyt, kun rauhanprosessi ei tunnu etenevän, keskustelu on saattanut palata aiemmille raiteille, eli korostamaan sotilaallista tilannetta.

Käihkö ei näe, että Ukraina olisi sellaisessa tilanteessa, että ainakaan sotilaallisesta voitosta voisi puhua. Ei tosin Venäjäkään. Sota on kesken, eikä sotilaallista ratkaisua ole nähtävissä.

Hän huomauttaa myös, ettei Stubbin viestinnällisestä linjasta tunnu olevan täyttä yksimielisyyttä Suomessa.

Eduskunnan puhemies Jussi Halla-aho (ps) sanoi IS:n mukaan tiistaina eduskunnassa, ettei hän pidä kovin hedelmällisenä spekuloida sitä miten sota tulee päättymään. Sen sijaan tulisi keskittyä Ukrainan tukemiseen kaikin käytettävissä olevin keinoin, Halla-aho sanoi.

Käihkö on sitä mieltä, että ylioptimistinen puhe voitosta voi olla haitallista.

”Se ei kannusta meitä toimiin tilanteen parantamiseksi”, hän sanoo.